

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ludmily Valentové a soudců JUDr. Lenky Matyášové, JUDr. Jakuba Camrdy, JUDr. Petra Průchy a JUDr. Dagmar Nygrínové v právní věci žalobce: **CH. A. A.**, zastoupeného JUDr. Viktorem Pakem, advokátem se sídlem Washingtonova 17, 110 00, Praha 1, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 936/3, poštovní příhrádka 21/OAM, 170 34, Praha 7, o udělení azylu, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 30. 5. 2008, č. j. 63 Az 77/2007 – 41,

t a k t o :

Rozsudek Krajského soudu v Ostravě ze dne 30. 5. 2008, č. j. 63 Az 77/2007 – 41 **se zrušuje** a věc **se vrací** tomuto soudu k dalšímu řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Stěžovatel se kasační stížností domáhá zrušení rozhodnutí Krajského soudu v Ostravě (dále jen krajský soud), kterým byla zamítnuta žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 31. 7. 2007, č. j. OAM-1-546/VL-20-VL02-2007; tímto byla žádost stěžovatele o udělení mezinárodní ochrany zamítnuta jako zjevně nedůvodná dle ustanovení § 16 odst. 1 písm. g) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (zákon o azylu).

Stěžovatel ve své kasační stížnosti namítá, že došlo na straně soudu k pochybením, která jsou podřaditelná pod ustanovení § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s., když uvádí, že rozhodnutí o neudělení mezinárodní ochrany je nezákonné, když uváděl odůvodněný strach o vlastní život, tedy strach z pronásledování a zabití z důvodu příslušnosti k určité sociální skupině nebo pro zastávání určitých politických názorů. Dále uvádí, že státní orgány nejsou schopné poskytnout stěžovateli ochranu jeho práv před rebelující skupinou, která vyvraždila ze msty jeho rodinu. Pokud by se vrátil do země původu, ocitl by se v bezprostředním ohrožení života.

Ministerstvo vnitra ve svém rozhodnutí, ve kterém zamítlo stěžovatelovu žádost, dospělo k závěru, že jím uváděné skutečnosti nelze důvodům pro udělení mezinárodní ochrany formou azylu podřadit. Tím jsou naplněny podmínky ustanovení § 16 odst. 1 písm. g) zákona o azylu v tehdy platném znění, tedy že stěžovatel neuvádí skutečnost svědčící o tom, že by mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12 nebo § 14a zákona o azylu.

Dle ustanovení § 12 se azyl cizinci udělí, bude-li v řízení o udělení mezinárodní ochrany zjištěno, že cizinec je buď pronásledován za uplatňování politických práv a svobod, nebo má odůvodněný strach z pronásledování z důvodu rasy, pohlaví, náboženství, národnosti, příslušnosti k určité sociální skupině nebo pro zastávání určitých politických názorů ve státě, jehož občanství má, nebo, v případě že je osobou bez státního občanství, ve státě jeho posledního trvalého bydliště.

Dle ustanovení § 14a se doplňková ochrana udělí cizinci, který nesplňuje důvody pro udělení azylu, bude-li v řízení o udělení mezinárodní ochrany zjištěno, že v jeho případě jsou důvodné obavy, že pokud by byl cizinec vrácen do státu, jehož je státním občanem, nebo v případě, že je osobou bez státního občanství, do státu svého posledního trvalého bydliště, by mu hrozilo skutečné nebezpečí vážné újmy podle odstavce 2 a že nemůže nebo není ochoten z důvodu takového nebezpečí využít ochrany státu, jehož je státním občanem, nebo svého posledního trvalého bydliště.

Za vážnou újmu se podle tohoto zákona považuje uložení nebo vykonání trestu smrti, mučení nebo nelidské či ponižující zacházení nebo trestání žadatele o mezinárodní ochranu, vážné ohrožení života nebo lidské důstojnosti z důvodu svévolného násilí v situacích mezinárodního nebo vnitřního ozbrojeného konfliktu, nebo pokud by vycestování cizince bylo v rozporu s mezinárodními závazky České republiky.

Skutečností, zda by mohl být stěžovatel vystaven nebezpečí z důvodů uvedených v ustanovení § 14a, tedy, zda byly v jeho případě obavy, že pokud bude navrácen zpět, hrozilo by mu skutečné nebezpečí vážné újmy, zde zejména vážné ohrožení života nebo lidské důstojnosti z důvodu svévolného násilí v situacích mezinárodního nebo vnitřního ozbrojeného konfliktu v zemi původu se žalovaný ani krajský soud nezabývali, resp. tato skutečnost není ze spisového materiálu přezkoumatelná. V rámci protokolu o pohovoru k žádosti o udělení azylu, na který správní orgán ve svém rozhodnutí odkazuje, sice správní orgán uvádí zdroje informací, které mu pomohly zhodnotit situaci v zemi stěžovatelova původu, tyto však nejsou obsahem správního spisu. Není proto ani zřejmé,

jak dospěl krajský soud v této otázce k závěru shodnému se žalovaným, totiž, že nebyly splněny podmínky pro udělení doplňkové ochrany podle zákona o azylu.

V projednávané věci je tak evidentně naplněn důvod dle ustanovení § 103 odst. 1 písm. b) s. ř. s., totiž že byl při zjišťování skutkových okolností porušen zákon v ustanovení o řízení před správním orgánem. Řízení bylo z tohoto důvodu zatíženo vadou, která mohla mít za následek nezákonné rozhodnutí ve věci samé. Pro tuto vadu měl již krajský soud rozhodnutí žalovaného zrušit; pokud tak neučinil, zatížil své rozhodnutí vadou ve smyslu ust. § 103 odst. 1 písm. b) s. ř. s. K tomuto pochybení musí Nejvyšší správní soud přihlédnout v souladu s ustanovením § 109 odst. 3 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů, i za situace, kdy tuto skutečnost sám stěžovatel nenamítá.

Podle ustanovení § 67 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, se v odůvodnění rozhodnutí uvedou důvody výroku nebo výroků rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, a informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí.

Správní orgán musí zajistit, aby doklady, o které se při svém rozhodování opírá, byly v úplnosti založeny ve správním spise, aby bylo možné, jak účastníkům řízení, tak později soudu se s nimi seznámit, přezkoumat je a teprve poté dovozovat, zda správní orgán vyhodnotil relevantní údaje správně. Úvaha, která správní orgán k vyslovenému závěru vedla, musí být soudem přezkoumatelná.

Z důvodů výše uvedených proto také kasačnímu soudu nezbylo, než rozhodnutí Krajského soudu v Ostravě zrušit a vrátit mu k dalšímu řízení (ustanovení § 110 s. ř. s.).

V dalším řízení se krajský soud zaměří na nápravu vytýkaného pochybení, přitom volba prostředků bude záviset na úvaze soudu s ohledem na další vývoj procesní situace.

V novém rozhodnutí rozhodne krajský soud i o náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti (ustanovení § 110 odst. 2 s. ř. s.).

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (ustanovení § 53 odst. 3, ustanovení § 120 s. ř. s.)

V Brně dne 31. října 2008

JUDr. Ludmila Valentová
předsedkyně senátu